

hvad man nu vil kalde det — for en Slags Kommunal- og Dommerinstitution oppe i Grønland til Vedtagelse her i Rigsdagen; om man engang vil komme saa vidt, at man virkelig vil ordne dette Forhold ved Lov, er jo noget Udbet, men til Dato er det ikke steet, og jeg har ikke havt den allermindeste Betænkelighed ved at udstede dette Regulativ i mit eget Navn.

Der Spørqsmaal om at vedtage det, saa kunde man sige: Inden vi give det Sanction og indføre det i Nordgrønland, maae vi først forsøge det; men det foreligger aldeles ikke.

Hvad der derimod her foreligger, er det almindelige Princip, at endeel af Grønlandernes Produktioner skal forbeholdes til Anvendelse for Grønlanderne selv, og da her tales saa meget om de overmaade lave Priser, Handelen giver, vil vistnok Ingen have spinderlige Skrupler ved at give et Tillæg til dem af 25 pCt.; men dette Princip skal nu ligesaa fuldt komme til Anvendelse i Nordgrønland som i Sydgrønland, og derfor har jeg ogsaa af Finantslovudkastet strøget de enkelte Poster, der tidligere fandtes til direkte Anvendelse for Grønland, for at de skulde gaae ind under den samme Form.

Hvad enten nu disse Former uforandrede skulde indføres i Nordgrønland, eller det vil fremgaae som Resultatet af de Forhandlinger, jeg ganske vist vil indlede med Inspektøren for Nordgrønland, at han enten kan overbevise mig om, at visse Modifikationer ville være nødvendige, eller jeg selv finder det klogt, siden det er ham og ikke mig, der skal indføre dem, i enkelte Punkter at afgive derfra, saa har dette Intet at gøre med det Spørqsmaal, om der istedetfor den hidtilværende Almisse nu af Grønlandernes egen Fortjeneste, af den Priis, der gives for deres Varer, skal forbeholdes 25 pCt. til Anvendelse for Grønlanderne.

Jeg kan altsaa ikke Andet end gentage, at naar Udvalget stiller den Fordring, som jeg forlængst har stillet til mig selv, at Bestyrelsen adstilles fra Handelen, saa vil det være fuldkommen umuligt for mig at gjøre et eneste Skridt i denne Sag, før man bevilger et Beløb, hvad enten dette nu bliver 20 eller 25 pCt.; det er ikke derpaa, det kommer an; dette er ikke Halsstarrighed af mig, det er ikke for at sætte Haardt mod Haardt, men det er aldeles nødvendigt.

Der mene, at Frihandelen endog i en nær Fremtid vil kunne komme til Udførelse i Grønland, maae vistnok ogsaa erkjende, at det første og ialtsald et uundgaaeligt Skridt i den Henseende er, at der bliver en Slags særlig Bestyrelse for Grønlanderne med særlige Midler.

Der er blevet sagt, at man gjerne kan udsætte denne Sag i 6 Maaneder, men jeg veed ikke, til hvis Fordeel denne Udsættelse skulde være; ialtsald pleie Ministerierne her ikke at være saa langvarige, at jeg troer, at man, hvis disse Bestræbelser i det Hele have vundet Bifald, bør udsætte denne Sag.

Jeg gjentager imidlertid, at Systemet absolut maa blive det samme i Nordgrønland som i Sydgrønland, nemlig at en Deel af Indtægterne anvendes til Grønlanderne selv, men om det skal stee under de Former, som her ere foreslaaede, eller om disse skulde modificeres noget, er en Administrations-sag; der er ikke fra Rigsdagens Side hittret noget Duffe om at faae dette Spørqsmaal indbraget under den lovgivende Magt, og dertil er Spørqsmaalet ialtsald heller ikke modent.

Jeg har selv opstillet den nævnte Fordring og betraadt den Dei, som kunde føre dertil, men de, der have modsat sig den, have ikke givet det allerfjerneeste Bink om, hvilken anden Dei der skulde følges; man er jo dog ibrigt ogsaa berettiget til at gaae sin egen Dei; men der er, som sagt, ikke under Diskussionen faldet et eneste Bink om, hvorledes man ad anden Dei end den, der her i Grundtræf foreligger, skulde faae Bestyrelsen i Grønland adskillt fra Handelen.

Jeg vil altsaa sige, at Enhver, der stemmer imod, at bevilge et Beløb til Anvendelse for Nordgrønland paa denne eller lignende Maade, gjør mig det umuligt, indtil den næste Rigsdag træder sammen, at gjøre Noget som helst med Hensyn til Grønland, thi Adskillelsen af Bestyrelsen fra Handelen og Bestyrelsens Hensættelse under Indenrigsministeriet kan ikke stee efter to forskjellige Systemer; den hele Bestyrelse er nu henlagt under Handelen, og jeg kan ikke udløse den deelvis derfra.

Jeg maa altsaa gentage, at hvis man ikke enten frasalder eller forlaster det Endringsforslag, der i saa Henseende er stillet under Nr. 24, kan jeg, til vi næste Gang sees, ikke gjøre det Allermindeste for de grønlandste Interesser.